

JUHTKIRI

Pronkssõdur küttis kirgi

Üleeile kogunes pronkssõduri juurde, mis eile varahommikul südalinnast minema sõidutati, hulganisti inimesi, kes mälestusmärgist aasta tagasi midagi ehk kuulnudki polnud.

Skandaal tekib ainult siis, kui pörkuvad väärtushinnangud. Ilmselgelt on tegu konstrueeritud probleemiga, millesse on oma panuse andnud mitu poliitilist jõudu, kes sõduriteemat kuude kaupa aktuaalsena hoidnud.

Öiste sündmuste taustal tekib küsimus, kas meil siis polegi absoluutselt mingit integratsioonipoliitikat. Kaevetööde ettevalmistustega ilmselgelt kiirustati. Selleks ajaks kui kutsuti kokku ümarlaud, kus kõik pronkssõduri saatusest huvitatud organisatsioonid oma seisukoha välja said öelda, oli sõdurit kattev telk juba püstitatud, pealegi tehti seda va-

rahommikul, pimeduse varjus.

Pronksmehikese teisaldamine just maipühade eel oli ka pisut lühinägelik. Tõenäoliselt oleks olnud targem lasta inimestel 9. mail rahumeelselt koguneda ja alustada töödega alles suvel.

Kui aga siiski otsustati kaevetöödega pihta hakata, oleks riigi asi olnud tagada kord ja turvalisus. Selge, et politsei oli arvestanud, et meelevaldajate jõuga laiali ajamine on üks võimalikke lahendusi, hämmastab aga see, et ei suudetud mõelda kaks käiku ette ega arvestada, et vägivald tekitab omakorda vägivalda, mis suubub kuhugi mujale.

Mässav rahvamass on nagu stiihiline vetevool, mis purustava jõuga edasi tormab. Tõnismäe meelevalduselt lahkuvatele jõukudele oli liikumisruum vabam ja laiem Pärnu maantee suunas.

Oli hämmastav kuulata politseijuhtide ning ministrite juttu sellest, et olukord on olnud kogu aeg kontrolli all, ning seda ajal, kui lõhuti aknaid, süüdati lõkkeid ja paisati kummuli autosid.

Ooperi kohta öeldakse, et see ei lõppe enne, kui paks naine on laulnud. Elu pole ooper.

Pronkssõdur on läinud, probleemi lahendamine alles algab.

Kui aga siiski otsustati kaevetöödega pihta hakata, oleks riigi asi olnud tagada kord ja turvalisus.